

Venku je zase tak hnusně

Rok 2000

Marek Šolmes Srazil

Venku je zase tak hnusně
přesně jako vloni
a to škodí našim srdcím
bolest se nás pokouší zalknout
jako by tušila, že přišla její chvíle

My mezci tupohlavý
dupeme po dlažbě
nadáváme nebi
vzlykáme do větru
dobíháme tramvaje
zvracíme opření o lampu
a večer si položíme hlavu
na polštář
a sníme o tom
jaké by to asi bylo
kdyby jsme se na to
všechno
vysrali

A stejně by bylo práma,
kdyby chcípli všichni
komunisti, vrazi, hnusáci,
skinheadi a jim podobná verbež
a na světě by zbyli jen samí
ouchyláci

A práce se hýbe
v nekonečném vesmíru
budiž vyrobeno
pět miliard kulichů
zastavíme stroje až
naše paže zchradnou
a líce vyblednou
a pohyby ?
Ty budou tak pomalé,
že želví tvář se ušklíbne
v ironickém úšklebku

Porod, namáhavý porod
začínají stahy
řev, jako když pářou koně
Porod, namáhavý porod
Ručníky!
Horkou vodu!
Porod, namáhavý porod
Co si o tom má
člověk myslet.....

Bolí to
nebolí
potichu
krvavé skvrny
zmizely

Tajemství kurev
tlustého pitomce
rozsudek ještě nedozněl
a první hlava
hupsla do koše

Sedím si v kavárně
na proti debil
s debilkou
baví se o prdeli
kterak se z ní
sere

Komu se podaří
vysmrkat se
do kůry stromů ?
Komu se chce
to udělat ?

Kde to všechno je?
Kam mizí můj čas?
Ty se divíš
čekáš až vstanu
a půjdu dál
jenomže
mě
se
už
nechce

Čas jakoby nebyl
opět sedím
čučím
brečím
lituji
a je to
právě
TEĎ

Život je jako
nosní dírka
schovaná
do kapesníka

Víte, že psaní
je někdy
dobré
jen k tomu
aby se člověk
pohoupal
na obláčku
a vzápětí
se zřítíl
obalen vlastními
zvratky
zpátky
do
prasečince?

Jsem
Šílená
Kráva

Kolem je tolik smrti
že nemá ani smysl
chodit do války

„Yoo doo right“
zní
v uších
mé tělo se chvěje
v tom
rytmu
od třinácti let
a nyní
na přelomu všeho
se mi
nechce
vzít
kytaru
a
hrát....
„Yoo doo right“

Kdesi
uprostřed hlubokých lesů
je místo
malé
menší nežli muší
hovno
a tam
je si všechno
se vším
rovno

Nikdo ti nic nepoví
kdo by to také říkal
volovi

Ne nemá to žádný
hluboký význam
je to jenom dech
dítěte
na studené okno
jen
kapička slzy
v koutku oka
jen
poslední výdech
starce na Áru
jen
neutuchající pláč
melancholického cvoka

Už vím co s tím vším udělám
vstanu a pěkně
to vyčůrám

Jsi má tíha
nosím tě
v sobě
miluji tě
jsi křehká a smutná
ubližuješ mi
ničíš mě
a drtíš
cítím tě
jak ve mě tepeš
zpíváš
celá se chvěješ
já s tebou
jsme pevně spojeni
do mé smrti
budu tě milovat
nikdo mi tě nevezme
jsi součástí mne samotného
někdy pláču
někdy jsem šťastný
jako malé děcko
cucám tvá prsa
nepřestávej mě kojit
prosím
neopust' mě
Hudbo

Už dlouho sníme!
Pojďme si vše splnit!
Všechny ty zasraný touhy
Všechny ty sny o čistých prdelích
Všechna ta podělaná tajná přání
Pojďme!
A ustřelme si hlavu.....

Venku je zase tak hnusně
Za oknem svíčka
Mrholí
Žádný sníh
Tmavé mraky
Noční chodec
Se sklopenou hlavou
Odnikud nikam
Sluchátka na uších
Neslyšet svůj sten
Tak podobný
Štětínám v tlačence
Tmavá noc tančí
V oharku cigarety

Počet výtisků: 15
Nakladatelství: Dřevor
2000

Galakticko-Megalitický

Podzimníček

